

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 912/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 23 юли 2014 година****за създаване на рамка за уредбата на финансовата отговорност, свързана с арбитражните съдилища за уреждане на спорове между инвеститор и държава, учредени по силата на международни споразумения, по които Европейският съюз е страна**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С влизането в сила на Договора от Лисабон преките чуждестранни инвестиции попадат в списъка с тематични области в обхвата на общата търговска политика. В съответствие с член 3, параграф 1, буква д) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) Съюзът разполага с изключителна компетентност в областта на общата търговска политика и може да бъде страна по международни споразумения, включващи разпоредби относно преки чуждестранни инвестиции.
- (2) В споразуменията, в които се предвижда защита на инвестициите, може да бъде включен механизъм за уреждане на споровете между инвеститор и държава, който позволява на инвеститорите от трети държави да предявяват искиве срещу държавата, в която са направили инвестиции. При производствата за уреждане на спорове между инвеститор и държава може да се стигне до постановяване на арбитражно решение за плащане на парично обезщетение. Освен това при всеки такъв случай неизбежно ще възникнат значителни разходи за провеждането на арбитража, както и разходи за защита.
- (3) Международната отговорност за третиране, което е предмет на производство за уреждане на спорове, следва разпределението на областите на компетентност между Съюза и държавите членки. Като следствие от това Съюзът по принцип е отговорен за защитата на всички искиве, предявени за нарушаване на правилата, предвидени в споразумение, което попада в обхвата на изключителната компетентност на Съюза, независимо от това дали съответното третиране е от страна на Съюза или от страна на държава членка.
- (4) Споразуменията на Съюза следва да предоставят на чуждестранните инвеститори същото високо ниво на защита, каквото правото на Съюза и основните принципи, общи за правото на държавите членки, предоставят на инвеститорите от Съюза, но не и по-високо ниво на защита от това. Споразуменията на Съюза следва да гарантират, че законодателните правомощия на Съюза и правото му да регулира се зачитат и са осигурени.
- (5) Когато Съюзът, в качеството си на образувание, което има правосубектност, носи международна отговорност за третиране, в рамките на международното право от него се очаква да плати всички суми, които е осъден да плати по силата на арбитражно решение и да поеме разносните по спора. Сумите, които е осъден да плати по силата на арбитражно решение обаче могат потенциално да произтичат както от третиране от страна на Съюза, така и от третиране от страна на държава членка. Поради това не би било справедливо присъдените с арбитражно решение суми и разносните за арбитража да се поемат от бюджета на Съюза, когато третирането е от страна на държава членка, освен ако въпросното третиране не се изисква от правото на Съюза. Следователно е необходимо въз основа на критерии, определени в настоящия регламент, финансовата отговорност да бъде разпределена между самия Съюз и държавата членка, отговорна за третирането, като това бъде уредено в рамките на правото на Съюза.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 23 юли 2014 г.

- (6) В резолюцията си от 6 април 2011 г. относно бъдещата европейска политика в областта на международните инвестиции Европейският парламент изрично призова за създаването на механизма, предвиден в настоящия регламент. Освен това в заключенията си относно цялостната европейска политика в областта на международните инвестиции от 25 октомври 2010 г. Съветът поиска от Комисията да проучи този въпрос.
- (7) Финансовата отговорност следва да се поеме от образуването, отговорно за третирането, за което е установено несъответствие с приложимите разпоредби на споразумението. Поради това самият Съюз следва да поема финансовата отговорност, когато съответното третиране е от страна на институция, орган, служба или агенция на Съюза. Съответната държава членка следва да поема финансовата отговорност, когато съответното третиране е от страна на тази държава членка. Когато обаче държавата членка действа така, както се изисква от правото на Съюза, например като транспонира приета от Съюза директива, финансовата отговорност следва да се поеме от самия Съюз, доколкото съответното третиране се изисква от правото на Съюза. В регламента следва също да се предвиди възможността даден случай да се отнася едновременно до третиране от страна на държава членка и до третиране, което се изисква от правото на Съюза и следва да обхваща всички действия, предприети от държавите членки и от Съюза. В този случай държавата членка и Съюзът следва да поемат финансовата отговорност за специфичното третиране от тяхна страна.
- (8) Когато даден спор се отнася изключително до третиране от страна на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, винаги като ответник следва да се явява Съюзът, така че в съответствие с посочените по-горе критерии той да поема потенциалната финансова отговорност, произтичаща от спора.
- (9) Когато дадена държава членка поема потенциалната финансова отговорност, произтичаща от спор, е справедливо и уместно, същата тази държава членка да се яви като ответник, за да може да защити начина, по който е третираше инвеститора. Разпоредбите, предвидени в настоящия регламент, имат за цел да гарантират, че бюджетът на Съюза и нефинансовите ресурси на Съюза няма да бъдат обременявани, дори и временно, с разноски по спора или със суми, които съответната държава членка е осъдена да плати по силата на арбитражно решение.
- (10) Независимо от това държавите членки могат да предпочетат при този вид спорове Съюзът да се яви като ответник например по съображения за техническа компетентност. Поради това държавите членки следва да имат възможност да откажат да се явят като ответник, без това да засяга тяхната финансова отговорност.
- (11) С цел да се гарантира подобаваща защита на интересите на Съюза от съществено значение е, при извънредни обстоятелства, ответник да бъде Съюзът при спорове относно третиране от страна на държава членка. Тези обстоятелства се ограничават до случаи, в които спорът касае и третиране от страна на Съюза, в които е ясно, че третирането от страна на дадена държава членка се изисква от правото на Съюза и случаи в които подобно третиране се оспорва в свързан иск срещу Съюза пред Световната търговска организация (СТО), когато е била създадена експертна група и искът засяга същия конкретен правен въпрос и е необходимо да се гарантира последователност на аргументацията по делото, висящо пред СТО.
- (12) Когато Съюзът се явява като ответник по дела, свързани с мерки на държава членка, Комисията следва да провежда неговата защита по начин, който защитава финансовите интереси на съответната държава членка.
- (13) Решенията дали ответник ще бъде Съюзът или държава членка следва да се вземат въз основа на уредбата, предвидена в настоящия регламент. Целесъобразно е Комисията да информира незабавно Европейския парламент и Съвета за начина, по който се прилага уредбата.

- (14) В настоящия регламент следва да се предвидят някои практически разпоредби във връзка с воденето на арбитражни производства при спорове относно третиране от страна на държава членка. Тези разпоредби следва да целят възможно най-добро администриране на производството по спора, като същевременно осигуряват спазване на задължението за лоялно сътрудничество, посочено в член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), и защита и гаранции за интересите на съответната държава членка.
- (15) Когато Съюзът се явява като ответник, тези разпоредби следва да предвиждат много тясно сътрудничество, включително бързото уведомяване за всички съществени процесуални стъпки, предоставянето на документи от значение, чести консултации и участие в състава на делегацията за производството.
- (16) Когато държава членка се явява като ответник, е целесъобразно, в съответствие със задължението за лоялно сътрудничество, посочено в член 4, параграф 3 от ДЕС, тя да информира Комисията за развитието по делото, и по-конкретно да гарантира своевременно уведомяване за всички съществени процесуални стъпки, предоставянето на документи от значение, чести консултации и участие в състава на делегацията за производството. Целесъобразно е също на Комисията да се осигури адекватна възможност да установи евентуалните правни въпроси или други аспекти от интерес за Съюза, повдигнати в хода на спора.
- (17) Без да се засяга резултатът от арбитражното производство, дадена държава членка следва да може по всяко време да приеме да понесе финансовата отговорност, в случай че трябва да бъде изплатено обезщетение. В такъв случай държавата членка и Комисията следва да могат да се договорят за периодично плащане на разноските и за плащане на евентуалните обезщетения. Приемането на финансовата отговорност не означава, че държавата членка счита преявления в рамките на спора иск за основателен. В такъв случай Комисията следва да може да приеме решение, с което изисква от държавата членка да осигури поемането на такива разноски. В случай че арбитражният съд присъди плащането на разноските на Съюза, Комисията следва да гарантира, че на съответната държава членка незабавно се възстановяват направените авансови плащания за разноските.
- (18) В някои случаи може да бъде уместно да се постигне спогодба с цел избягване на скъпо струващ и ненужен арбитраж. Необходимо е да се установи процедура за постигането на такива спогодби. Тази процедура следва да позволи на Комисията, като действа в съответствие с процедурата по разглеждане, да реши със спогодба спор, свързан с финансовата отговорност на Съюза, когато това е в интерес на Съюза. Когато случаят касае също третиране от страна на държава членка, е целесъобразно Съюзът да може да реши спор със спогодба, единствено ако това няма да има никакви финансови или бюджетни последици за съответната държава членка. В такива случаи е целесъобразно Комисията и съответната държава членка да работят в тясно сътрудничество и да провеждат редовни консултации помежду си. Държавата членка следва да има свободата по всяко време да реши спора със спогодба, при условие че приеме пълната финансова отговорност и при условие че спогодбата е в съответствие с правото на Съюза.
- (19) Когато с арбитражно решение Съюзът е осъден да плати суми, те следва незабавно да бъдат изплатени. Действията за плащането на присъдените с арбитражно решение суми следва да се предприемат от Комисията, освен в случаите, когато дадена държава членка вече е приела финансовата отговорност.
- (20) Комисията следва да провежда интензивни консултации със съответната държава членка с цел постигане на договореност относно разпределянето на финансовата отговорност. Когато Комисията определи, че отговорността е на дадена държава членка, но държавата членка не приема определеното от Комисията, последната следва да плати присъдените с арбитражно решение суми, като тя следва също да приеме решение с адресат държавата членка, в което да изиска от нея да плати съответните суми в полза на бюджета на Съюза, ведно с приложимите лихви. Дължимата лихва е лихвата, определена съгласно член 78, параграф 4 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾. В случаите, в които дадена държава членка счита, че решението не отговаря на критериите, определени в настоящия регламент, тя може да се позове на член 263 от ДФЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

- (21) Бюджетът на Съюза следва да покрива разходите, произтичащи от споразумения, включващи разпоредби относно преки чуждестранни инвестиции, по които Съюзът е страна и които предвиждат производства за уреждане на спорове между инвеститор и държава. Когато съгласно настоящия регламент държави членки носят финансова отговорност, Съюзът следва да може да събере вноските на съответната държава членка преди да направи съответния разход или да направи съответния разход и съответната държава членка да му възстанови сумата след това. Използването и на двата механизма за бюджетно третиране следва да бъде възможно, в зависимост от това какво е практически осъществимо, по-специално с оглед на времето. И при двата механизма вноските на съответната държава членка или възстановените от нея суми следва да се третират като вътрешни целеви приходи на бюджета на Съюза. Бюджетните кредити, които възникват от тези вътрешни целеви приходи, следва не само да покриват съответните разходи, но и с тях да могат да се възстановяват други пера от бюджета на Съюза, от които са били осигурени първоначалните бюджетни кредити за извършване на съответното плащане съгласно втория механизъм.
- (22) За да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия.
- (23) Изпълнителните правомощия, свързани с член 9, параграфи 2 и 3, член 13, параграф 1, член 14, параграф 8, член 15, параграф 3 и член 16, параграф 3, следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (24) За приемането на решения относно явяването на Съюза като ответник съгласно член 9, параграф 2 следва да се прилага процедурата по консултиране, при положение че в тези случаи е необходимо Съюзът да поеме защитата, но че това все пак подлежи на контрол от страна на държавите членки. За приемането на решения относно решаването на спорове със спогодба в съответствие с член 15, параграф 3 следва да се прилага процедурата по консултиране, при положение че тези решения ще окажат в най-лошия случай само временно въздействие върху бюджета на Съюза, тъй като от съответната държава членка ще се изисква да поеме всякаква произтичаща от спора финансова отговорност, а също и поради наличието на подробните критерии, предвидени в настоящия регламент, относно приемливостта на такива спогодби,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

1. Без да засяга разделението на областите на компетентност, установено с ДФЕС, настоящият регламент се прилага при производства за уреждане на спорове между инвеститор и държава, водени по силата на споразумение, по което Съюзът е страна, или Съюзът и неговите държави членки са страни, и които са образувани по инициатива на ишец от трета държава. По-конкретно, приемането и прилагането на настоящия регламент не засяга разграничаването на областите на компетентност, установено в Договорите, включително по отношение на третирането от страна на държавите членки или на Съюза и оспорено от ишец в производство за уреждане на спор между инвеститор и държава, водено по силата на споразумение.

2. Комисията публикува с информационна цел в *Официален вестник на Европейския съюз* списък на споразуменията, попадащи в обхвата на настоящия регламент, и го поддържа актуален.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „споразумение“ означава международно споразумение, включващо разпоредби относно преки чуждестранни инвестиции, по което Съюзът е страна, или Съюзът и неговите държави членки са страни, и което предвижда производство за уреждане на спорове между инвеститор и държава;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- б) „разноски за арбитража“ означава таксите и разходите на арбитражния съд и арбитражната институция, разходите за представителство и разноските, присъдени на ищеца от арбитражния съд, например разходи за превод, разходи за правен и икономически анализ и други разходи, свързани с арбитражното производство;
- в) „спор“ означава иск, който е предявен срещу Съюза или държава членка от ищец съгласно споразумение и който ще бъде решен от арбитражен съд;
- г) „производство за уреждане на спорове между инвеститор и държава“ означава предвиден в споразумение механизъм, чрез който ищецът може да предяви иск срещу Съюза или държава членка;
- д) „държава членка“ означава една или няколко държави членки на Европейския съюз;
- е) „съответната държава членка“ означава държавата членка, от страна на която е третирането, за което се твърди, че е в нарушение на споразумението;
- ж) „финансова отговорност“ означава задължение да се заплати определена парична сума, присъдена с арбитражно решение или договорена в рамките на спогодба, която включва и разноските за арбитража;
- з) „спогодба“ означава всяко споразумение между Съюза или държава членка — или и Съюза, и държава членка — от една страна, и ищеца, от друга, при което ищецът приема да не предявява исковете си в замяна на плащането на парична сума или действие, различно от плащането на пари, включително когато спогодбата е възпроизведена в решение на арбитражен съд;
- и) „арбитражен съд“ означава всяко лице или орган, определен по силата на споразумение да решава спорове между инвеститор и държава;
- й) „ищец“ означава всяко физическо или юридическо лице, което съгласно споразумение може да предяви иск за уреждане на спор между инвеститор и държава, или всяко физическо или юридическо лице, на което законно е преотстъпено правото на иск на ищеца във връзка със споразумението;
- к) „правото на Съюза“ означава ДФЕС и ДЕС, както и всички правни актове на Съюза, посочени в член 288, втори, трети и четвърти параграфи от ДФЕС, и всички международни споразумения, по които Съюзът е страна или по които Съюзът и неговите държави членки са страни; единствено за целите на настоящия регламент „правото на Съюза“ не означава разпоредбите относно защитата на инвестициите в споразумението;
- л) „изисквано от правото на Съюза“ се отнася до третиране, при което съответната държава членка е могла да избегне предполагаемото нарушение на споразумението, единствено ако не изпълни задължение съгласно правото на Съюза, например в случаите, когато няма право на собствена преценка или свобода на преценка по отношение на резултата, който трябва да се постигне.

ГЛАВА II

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ФИНАНСОВАТА ОТГОВОРНОСТ

Член 3

Критерии за разпределяне

1. Финансовата отговорност, произтичаща от спор в рамките на дадено споразумение, се разпределя в съответствие със следните критерии:
 - а) Съюзът поема финансовата отговорност, произтичаща от третиране от страна на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза;

б) съответната държава членка поема финансовата отговорност, произтичаща от третиране от страна на тази държава членка;

в) като изключение от буква б) Съюзът поема финансовата отговорност, произтичаща от третиране от страна на дадена държава членка, когато правото на Съюза е изисквало такова третиране.

Независимо от първа алинея, буква в), когато съответната държава членка е длъжна да действа съгласно правото на Съюза, за да отстрани несъответствие с правото на Съюза на предходен акт, същата държава членка поема финансовата отговорност, освен в случаите, когато предходният акт е бил задължителен съгласно правото на Съюза.

2. Когато това е предвидено в настоящия регламент, Комисията приема решение, с което определя финансовата отговорност на съответната държава членка в съответствие с критериите, предвидени в параграф 1. За това решение се уведомяват Европейския парламент и Съвета.

3. Независимо от параграф 1 от настоящия член съответната държава членка поема финансовата отговорност, когато:

а) е приела потенциалната финансова отговорност в съответствие с член 12, или

б) сключва спогодба съгласно член 15.

4. Без да се засяга параграф 1 от настоящия член, Съюзът поема финансовата отговорност, когато се явява ответник съгласно член 4.

ГЛАВА III

РАЗГЛЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

РАЗДЕЛ 1

Разглеждане на спорове относно третиране от страна на Съюза

Член 4

Третиране от страна на Съюза

1. Съюзът се явява ответник в случаите, в които спорът се отнася до третиране от страна на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

2. Когато Комисията получи от ищеца искане за консултации или уведомление, с което ищецът заявява намерението си да започне арбитражно производство в съответствие с дадено споразумение, тя незабавно уведомява Европейския парламент и Съвета.

РАЗДЕЛ 2

Разглеждане на спорове при третиране от страна на държава членка

Член 5

Третиране от страна на държава членка

Настоящият раздел се прилага по отношение на спорове, които изцяло или отчасти се отнасят до третиране от страна на държава членка.

Член 6**Сътрудничество и консултации между Комисията и съответната държава членка**

1. Комисията и съответната държава членка предприемат всички необходими мерки за защита и опазване на интересите на Съюза и на съответната държава членка в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество, посочен в член 4, параграф 3 от ДЕС.
2. Комисията и съответната държава членка започват консултации относно уреждането на спорове съгласно настоящия регламент, като вземат предвид всички срокове, предвидени в настоящия регламент и в съответното споразумение, и обменят помежду си друга информация, когато е целесъобразно за разглеждането на спорове.

Член 7**Искане за консултации**

1. Когато Комисията получи от ищеца искане за консултации в съответствие с дадено споразумение, тя незабавно уведомява съответната държава членка. Когато държава членка е узнала за съществуването на искане за консултации или е получила такова искане, тя незабавно информира Комисията за това.
2. В състава на делегацията на Съюза за консултациите влизат представители на съответната държава членка и на Комисията.
3. Съответната държава членка и Комисията незабавно си предоставят цялата информация, която може да има отношение към случая.
4. Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за всяко такова искане за консултации.

Член 8**Уведомление за намерение за започване на арбитражно производство**

1. Когато Комисията получи уведомление от ищеца, с което той заявява намерението си да започне арбитражно производство, в съответствие с дадено споразумение, тя незабавно уведомява съответната държава членка. Когато ищец заяви намерението си да започне арбитражно производство срещу Съюза или държава членка, Комисията в рамките на 15 работни дни от получаването на уведомлението съобщава на Европейския парламент и Съвета името на ищеца, разпоредбите от споразумението, за които се твърди, че са нарушени, засегнатия икономически сектор, третирането, за което се твърди, че е в нарушение на споразумението, и размера на исканото обезщетение за вреди.
2. Когато държава членка получи уведомление, с което ищецът заявява намерението си да започне арбитражно производство, тя незабавно уведомява Комисията за това.
3. Комисията съобщава на Европейския парламент и на Съвета за всяко такова уведомление за намерение за започване на арбитражно производство.

Член 9**Статут на ответник**

1. Съответната държава членка се явява ответник, с изключение на случаите, когато възникне която и да е от следните ситуации:
 - а) Комисията, след като проведе консултации по член 6, е взела решение съгласно параграфи 2 или 3 от настоящия член в срок от 45 дни от получаването на уведомлението, посочено в член 8; или
 - б) държавата членка, след като проведе консултации по член 6, е потвърдила писмено пред Комисията намерението си да не се яви като ответник в срок от 45 дни от получаването на уведомлението, посочено в член 8.

Ако възникне някоя от посочените в букви а) или б) ситуации, като ответник се явява Съюзът.

2. Комисията посредством актове за изпълнение може да реши, въз основа на изчерпателен и балансиран основан на факти анализ и правна обосновка, предоставени на държавите членки в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 22, параграф 2, Съюзът да се яви като ответник, когато са налице едно или няколко от следните обстоятелства:

а) Съюзът поема цялата или поне част от потенциалната финансова отговорност, произтичаща от спора, в съответствие с критериите, предвидени в член 3, или

б) спорът се отнася също и до третиране от страна на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.

3. Комисията посредством актове за изпълнение може да реши, въз основа на изчерпателен и балансиран основан на факти анализ и правна обосновка, предоставени на държавите членки в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 3, Съюзът да се яви като ответник, когато подобно третиране се оспорва в свързан иск срещу Съюза пред СТО, когато вече е създадена експертна група и искът се отнася до същия правен въпрос, и когато е необходимо да се гарантира последователност на аргументацията по делото пред СТО.

4. Като действа съгласно настоящия член, Комисията гарантира, че посредством защитата на Съюза опазва финансовите интереси на съответната държава членка.

5. Веднага след получаване на уведомлението, посочено в член 8, Комисията и съответната държава членка започват консултации съгласно член 6 относно воденето на случая в съответствие с настоящия член. Комисията и съответната държава членка гарантират спазването на всички срокове, определени в споразумението.

6. Когато Съюзът се явява ответник в съответствие с параграфи 2 и 5, Комисията се консултира със съответната държава членка относно евентуално писмено становище или бележки преди завършването и предаването им. Представители на съответната държава членка, по искане на държавата членка и на нейни разноски, участват в състава на делегацията на Съюза във всяко заседание за разглеждане на спора и Комисията взема надлежно предвид интереса на държавата членка.

7. Комисията незабавно информира Европейския парламент и Съвета за всеки спор, по отношение на който е приложен настоящият член, и за начина на прилагането му.

Член 10

Водене на арбитражно производство от държава членка

1. Когато дадена държава членка се явява ответник, на всички етапи на спора, включително евентуална отмяна, обжалване или преразглеждане, държавата членка съгласно член 6:

а) предоставя своевременно на Комисията необходимите документи, свързани с производството;

б) информира своевременно Комисията за всички значими процесуални стъпки, и при отправено искане започва консултации с Комисията с оглед да вземе надлежно предвид всеки правен въпрос или всеки друг аспект на интереса на Съюза, засегнат в спора и отбелязан от Комисията в необвързващ писмен анализ, предоставен на съответната държава членка; и,

в) разрешава на представители на Комисията, по нейно искане и на нейни разноски, да участват в състава на делегацията, представляваща държавата членка.

2. Комисията предоставя на държавата членка необходимите документи, отнасящи се до производството, с цел да осигури колкото е възможно по-ефективна защита.
3. След като бъде прието арбитражно решение, държавата членка информира Комисията. Комисията информира Европейския парламент и Съвета.

Член 11

Водене на арбитражно производство от Съюза

1. Съгласно член 6, следните разпоредби се прилагат в хода на цялото арбитражно производство, когато Съюзът се явява ответник се прилагат във всеки спор, по който държава членка би била задължена да поеме цялата или част от потенциалната финансова отговорност:
 - а) Комисията предприема всички необходими мерки за защита и опазване на интересите на съответната държава членка;
 - б) съответната държава членка оказва на Комисията необходимото съдействие във всеки един аспект;
 - в) Комисията предоставя на съответната държава членка необходимите документи, отнасящи се до производството, информира държавата членка редовно за всички значими процесуални стъпки и започва консултации с държавата членка във всеки случай, когато съответната държава членка отправи такова искане, с цел да осигури колкото е възможно по-ефективна защита;
 - г) Комисията и съответната държава членка подготвят защитата, като активно си сътрудничат помежду си; и
 - д) в делегацията на Съюза за производството участват Комисията и представители на съответната държава членка, освен ако съответната държава членка не информира Комисията, че възнамерява да не участва в състава на делегацията на Съюза за производството.
2. Комисията информира редовно Европейския парламент и Съвета за хода на арбитражното производство, посочено в параграф 1.

Член 12

Приемане на потенциалната финансова отговорност от съответната държава членка, когато ответник е Съюзът

Когато Съюзът се явява ответник по спорове, по които дадена държава членка би била задължена да поеме цялата или част от потенциалната финансова отговорност, съответната държава членка може по всяко време да приеме потенциалната финансова отговорност, произтичаща от арбитража. За тази цел съответната държава членка и Комисията могат да постигнат договорености, касаещи, *inter alia*, следните въпроси:

- а) механизми за периодично плащане на разноските за арбитража;
- б) механизми за плащане на парични суми, които Съюзът е осъден да заплати.

ГЛАВА IV

РЕШАВАНЕ СЪС СПОГОДБА НА СПОРОВЕ, ПО КОИТО СЪЮЗЪТ Е ОТВЕТНИК

Член 13

Решаване със спогодба на спорове относно третиране от страна на Съюза

1. Ако Комисията счита, че спогодбата по спор относно третиране изключително от страна на Съюза би била в интерес на Съюза, тя може да приеме акт за изпълнение, с който да одобри спогодбата. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 3.

2. Ако спогодбата потенциално включва действия, различни от плащането на парична сума, се прилагат съответните процедури за такива действия.

Член 14

Решаване със спогодба на спорове относно третиране изцяло или отчасти, от страна на държава членка, при които спогодбата е по искане на Съюза

1. Когато Съюзът е ответник по спор относно третиране, независимо дали е изцяло или отчасти, от страна на държава членка, и Комисията счита, че решаването на спора със спогодба би било във финансов интерес на Съюза, Комисията най-напред се консултира със съответната държава членка съгласно член 6. Провеждането на такива консултации с Комисията може да стане и по инициатива на държавата членка.

2. Ако Комисията и съответната държава членка постигнат съгласие спорът да бъде решен със спогодба, съответната държава членка се стреми да постигне договореност с Комисията, в която да определи необходимите за договарянето и изпълнението на спогодбата елементи.

3. Когато Съюзът е ответник по спор, при който държава членка би понесла финансова отговорност, но който не е свързан с финансова отговорност на Съюза, единствено съответната държава членка може да поиска решаване на спора със спогодба съгласно член 15.

4. Когато Съюзът е ответник съгласно член 9, параграф 1, буква б), Комисията може, след като проведе консултации по член 6, параграф 1, да вземе решение за решаване на спора със спогодба, когато спогодбата е във финансов интерес на Съюза. При вземане на това решение Комисията представя изчерпателен и балансиран, основан на факти анализ и правна обосновка, които доказват финансовите интереси на Съюза.

5. Когато Съюзът е ответник по спор съгласно член 9, параграф 2, който е свързан с финансова отговорност единствено за Съюза, но не и за държава членка, Комисията може да вземе решение за решаване на спора със спогодба.

6. Когато Съюзът е ответник по спор съгласно член 9, параграф 2, който е свързан с финансова отговорност както за Съюза, така и за държава членка, Комисията не може да реши спора със спогодба без съгласието на съответната държава членка. Съответната държава членка може да представи изчерпателен анализ на въздействието от предлаганата спогодба върху финансовите ѝ интереси. Ако държавата членка не се съгласи спорът да бъде решен чрез спогодба, Комисията все пак може да реши да сключи спогодба, при условие че спогодбата не поражда финансови или бюджетни последици за съответната държава членка въз основа на изчерпателен и балансиран, основан на факти анализ и правна обосновка, отчитайки анализа на държавата членка и доказвайки финансовите интереси на Съюза и на съответната държава членка. В този случай член 19 не се прилага.

7. Условиата на спогодбата съгласно параграфи 4, 5 и 6 не включват действия от страна на съответната държава членка, различни от плащането на парична сума.

8. Всяка спогодба по настоящия член подлежи на одобряване посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 3.

Член 15

Решаване със спогодба на спорове относно третиране, единствено от страна на държава членка, при които спогодбата е по искане на държавата членка

1. Когато Съюзът е ответник по спор, който се отнася изключително до третиране от страна на държава членка, съответната държава членка може да предложи спорът да бъде решен със спогодба, когато:

а) съответната държава членка приеме всякаква потенциална финансова отговорност, произтичаща от решаването на спора със спогодба;

б) спогодбата, с която се решава спорът, подлежи на принудително изпълнение единствено по отношение на съответната държава членка; както и

в) условията на спогодбата са съвместими с правото на Съюза.

2. Комисията и съответната държава членка провеждат консултации, за да оценят намерението на държавата членка да реши спора със спогодба.

3. Съответната държава членка уведомява Комисията за проекта на условията на спогодбата. Проектът на условията на спогодбата се счита за приет от Комисията, освен ако в срок от 90 дни след датата, на която е била уведомена за проекта на условията на спогодбата от държавата членка, Комисията не реши друго посредством акт за изпълнение, приет в съответствие с посочената в член 22, параграф 2 процедура по консултиране, на основание, че проектът за спогодба не отговаря на всички условия, посочени в параграф 1 от настоящия член. Ако проектът за спогодба бъде приет, Комисията предприема всички необходими стъпки, за да приведе в действие условията на спогодбата.

Член 16

Решаване на спорове със спогодба относно третиране отчасти от страна на държава членка, при които спогодбата е по искане на същата държава членка

1. Когато Съюзът е ответник по спор относно третиране, което е отчасти от страна на държава членка, и държавата членка счита, че решаването на спора със спогодба би било в неин финансов интерес, тя най-напред се консултира с Комисията съгласно член 6.

2. Ако Комисията и съответната държава членка постигнат съгласие спорът да бъде решен със спогодба, съответната държава членка се стреми да постигне договореност с Комисията, в която да определи необходимите за договарянето и изпълнението на спогодбата елементи.

3. Ако Комисията не е съгласна спорът да се разреши със спогодба, тя може да реши, въз основа на изчерпателен и балансиран, основан на факти анализ и правна обосновка, предоставени на държавите членки, посредством акт за изпълнение да се откаже от спогодба. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 22, параграф 3.

ГЛАВА V

ПЛАЩАНЕ НА СУМИ, ПРИСЪДЕН И С ВЛЕЗЛИ В СИЛА АРБИТРАЖНИ РЕШЕНИЯ ИЛИ СПОГОДБИ

Член 17

Обхват

Настоящата глава се прилага, когато ответник по спора е Съюзът.

Член 18

Процедура за плащане на суми, присъдени с арбитражно решение или спогодба

1. Ищец, на когото в съответствие с дадено споразумение е била присъдена сума, с влязло в сила арбитражно решение, може да поиска от Комисията да плати сумата. Комисията изплаща присъдената с арбитражното решение сума, освен в случаите, когато съответната държава членка е приела финансовата отговорност съгласно член 12, като в този случай държавата членка плаща присъдената с арбитражното решение сума.

2. В случаите когато спогодба по член 13 или член 14 не е възпроизведена в арбитражно решение, ищецът може да представи на Комисията искане за плащане на сумата, за която е постигната спогодба. Комисията плаща сумата, за която е постигната спогодба, в рамките на съответните срокове, определени в споразумението.

Член 19

Процедура, приложима в случаите, когато не е постигнато съгласие по отношение на финансовата отговорност

1. Когато в съответствие с член 9 Съюзът се явява ответник и Комисията счита, че сумата, присъдена с арбитражно решение или за която е постигната спогодба, или разноските за арбитража следва да бъдат платени, отчасти или изцяло, от съответната държава членка въз основа на критериите, посочени в член 3, параграф 1, се прилага процедурата, определена в параграфи 2—5 от настоящия член.
2. Комисията и съответната държава членка започват незабавно консултации, за да постигнат съгласие относно финансовата отговорност на съответната държава членка и тази на Съюза, в зависимост от случая.
3. В срок от три месеца от получаване от Комисията на искането за плащане на сумата, присъдена с арбитражно решение или за която е постигната спогодба, или разноските за арбитража, Комисията приема решение, чийто адресат е съответната държава членка, в което определя сумата, която трябва да бъде платена от тази държава членка. Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за това решение и за финансовата му обосновка.
4. Освен в случаите, когато в срок от два месеца от влизането в сила на решението, посочено в параграф 3, съответната държава членка възрази срещу решението на Комисията, съответната държава членка, в рамките на шест месеца след решението на Комисията, възстановява в бюджета на Съюза изплатената сума, присъдена с арбитражно решение или за която е постигната спогодба или разноските за арбитража. Съответната държава членка дължи всички изискуеми лихви, като за тях се прилага ставката, приложима за другите дължими на бюджета на Съюза суми.
5. Ако съответната държава членка възрази и Комисията не е съгласна с възражението на държавата членка, Комисията в срок от шест месеца от получаване на възражението на държавата членка приема решение, с което изисква от съответната държава членка да възстанови платената от Комисията сума, ведно с лихвите по ставката, приложима за другите дължими по отношение на бюджета на Съюза суми..
6. Решенията на Комисията съгласно параграфи 3 и 5 се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 20

Авансово плащане на разноските за арбитража

1. Комисията може да приеме решение, с което изисква от съответната държава членка да направи авансови финансови вноски в бюджета на Съюза по отношение на предвиджани или вече направени разноски за арбитража. Такова решение относно финансовите вноски е пропорционално предвид критериите по член 3.
2. Доколкото арбитражният съд е отсъдил разноските за арбитража да бъдат изплатени на Съюза, а съответната държава членка е правила периодични плащания на разноски за арбитража, Комисията гарантира, че равностойността на сумите по тези плащания ще бъде преведена на държавата членка, направила авансовите плащания, ведно с лихвите по ставката, приложима за другите дължими на бюджета на Съюза суми.

Член 21

Плащане от страна на държава членка

Сумите, които се възстановяват на държава членка, или сумите, които тя изплаща към бюджета на Съюза във връзка с плащането на сума, присъдена с арбитражно решение или за която е постигната спогодба, или за покриване на разноски за арбитража, включително посочените в член 20, параграф 1 от настоящия регламент, се считат за вътрешни целеви приходи по смисъла на член 21, параграф 4 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012. Те могат да бъдат използвани за покриване на разходи, произтичащи от споразумения, сключени по силата на член 218 от ДФЕС и предвиждащи производства за уреждане на спорове между инвеститор и държава, или за възстановяване на бюджетни кредити, предоставени първоначално за покриване плащането на суми, присъдени с арбитражно решение, или за които е постигната спогодба, или на разноски за арбитража.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по инвестиционните споразумения, създаден с Регламент (ЕС) № 1219/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 23

Доклад и преглед

1. Комисията редовно представя на Европейския парламент и на Съвета подробен доклад относно прилагането на настоящия регламент. Този доклад съдържа всякаква информация от значение, включително списък на исковите срещу Съюза или държавите членки, свързаните производства и решения и финансовите последици за бюджета на Съюза. Първият доклад се представя до 18 септември 2019 г. Следващите доклади се представят на всеки три години след това.
2. Всяка година Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета списък на исканията за консултации, отправени от ищци, исковите и арбитражните решения.
3. Комисията може също така заедно с доклада, посочен в параграф 1, да представи предложение до Европейския парламент и до Съвета за изменение на настоящия регламент въз основа на своите констатации.

Член 24

Спорове по споразумения, сключени преди влизането в сила на настоящия регламент

По отношение на спорове по споразумения, обхванати от член 1 и сключени преди 17 септември 2014 г., настоящият регламент се прилага единствено спрямо спорове, при които искът за арбитраж е внесен след 17 септември 2014 г. и които касаят третиране, получено след 17 септември 2014 г.

Член 25

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 23 юли 2014 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
S. GOZI

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1219/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. за установяване на преходни разпоредби за двустранните инвестиционни споразумения между държавите членки и трети държави (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 40).

Съвместно изявление на Европейския парламент, Съвета и Комисията

Приемането и прилагането на този регламент не засяга разпределението на областите на компетентност, установено в Договорите, и не се тълкува като упражняване на споделена компетентност от Съюза в области, в които компетентността на Съюза не е упражнявана.
